Ὀρφεὺς Θάμυρις.

Λῖνος. Κιθάρα. ὑπάτη. παρυπάτη.

Διοδ. Σικ. ιζ. Βιβ. δ' 59.

„Ἐπικρινάντων δὲ τὸν ἀκροατὴν τὸν Ἀπόλλω δικαιότερα λέγειν, συγκριθῆναι πάλιν τὰς τέχνας· ἡ τὸν μὲν Μαρσύαν λειφθῆναι, τὸν δ' Ἀπόλλω, διὰ τὴν ἐρὶν πικρότερον χρησάμενον, ἐκδεῖραι ζῶντα τὸν ἡττηθέντα. Ταχὺ δὲ μεταμελησθέντα, καὶ βαρέως ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πραχθεῖσιν ἐνέγκαντα, τῆς κιθάρας ἐκρῆξαι τὰς χορδὰς, καὶ τὴν εὑρημένην ἁρμονίαν ἀφανίσαι. Ταύτης δ' ὕστερον Μούσας μὲν ἀνευρεῖν τὴν μέσην, Λῖνον δὲ τὴν λίχανον, Ὀρφέα δὲ καὶ Θάμυριν τὴν ὑπάτην καὶ παρυπάτην. ...

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θρῆκες Δάμυρις.

Λίνος.

148

"Θησὶ δοῖνον ἐκ βρέτος πρῶτον εὑρεῖν γενέσθαι ἡδύνον ῥυθμῶν καὶ μέλος . . . . . Diod. Sic. 17. 16. 3 67

τὸν δὲ Λίνον καὶ ποιητὴν καὶ μεγάλης δαιμονίας γενέσθαι μαθητὰς σχεῖν ἔθνους, καταριθμῆται δὲ ἡμῖν, Θρᾳκῶν μὲν Ὀρφέα Δάμυριν καὶ Θρῆκα. Τούτων δὲ τὸν μὲν Θρᾳκὸς ἰδιωτεύειν καὶ ἀνδρὸς ναυβάτου, διὰ τὴν ἧττον εὐφυΐαν, μὴ δύνασθαι δέξασθαι τὴν μάθησιν· ἐκεῖνον δὲ τὸν Λίνου κτήσασθαι ποιητικὴν ἕξιν, διορισθῆναι, καὶ τὴν ἰδιότητα τὸν διδάσκαλον, συνάξαντα, ἀποδῆναι.. Δάμυριν δὲ μέσου διαφόρως πεπαιδευμένου, εὐποροῦντα δὲ κατὰ τὴν μουσικήν, καὶ καταλιπόντα μεγάλην ἀκρόασιν [illegible] ἐν Μούσαις ἐπὶ τὸν Ἕλικα ὄρος ἐλθόντα ἐκεῖ ἀγῶνα ποιήσασθαι πρὸς αὐτὰς ᾠδῆς, ἐφ' ᾧ τὰς μὲν ἐπιτυχούσας, καὶ νικήσας, παιδέρωτα καὶ τὸν ὄρος ἐκεῖνο ἀπὸ τούτου προσαγορεύειν Θρῆκα.

— ἔνθα δὲ Μοῦσαι
ἀντόμεναι Δάμυριν τὸν Θρῆϊκα παῦσαν ἀοιδῆς.
καὶ ἐπὶ "Ἀιδε χωσάμεναι σπέος ἔσαν· αὐτὰρ ἀοιδὴν
θεσπεσίην ἀρίγνωτ', καὶ ἐμείγαδον ἰδαρίζειν

Περὶ δὲ Ὀρφέως δὲ Θρᾴου μαθητοῦ καὶ τὰ μέρη ἀναγράψουσιν, ὅταν δὲ πράξεις αὐτοῦ διέλθωσιν. Τὸν δ' ἐν Λίνον φασὶ τοῖς Τελεστικοῖς γράμμασι συνταξάμενον τὰς δὲ τοῦ Διονύσου πράξεις καὶ τὰς ἐκεῖ μυθολογίας, ἀφηγήσεις τοῖς ὑπομνήμασιν. Ὁμοίως δὲ Ἑλλήνων χρήσασθαι τοῖς Τελεστικοῖς γράμμασι τὸν Ὀρφέα, ἡ Θρᾳκιστὶ τὸν ἕνεκα διδάσκαλον..